

BÊN KIA SÔNG

Ngân đã trở lại đây sau những năm dài xa xứ. Ngồi trên moôm đá thô, cho chân xuống dòng nước đang lạnh ngắt như cha mẹ. Dòng nước mát lạnh thấm vào da thịt. Ngân cảm thấy lòng chùng xuống, buồn ngủi nhưng nhớ... Phía bên kia, một vùng cỏ lau trắng xóa lấp lánh trong gió chiều, một con thuyền nhỏ, cũ kỹ, neo sát cầu như một... Hình như đã lâu không ai sống dưới đây. Phải rồi! Giờ này trên dòng sông, người ta đã xây một cái cầu bắc ngang qua. Cái cầu xây bằng bê tông, bằng sắt thép... không có nhịp, trông thật vô duyên, trừ trụi.

Cái cầu làm mất đi vẻ nên thơ của dòng sông - cái dòng sông dễ dàng vô cùng đó đã cho nàng thật nhiều kỷ niệm và... bên kia sông, đã gọi cho Ngân thật nhiều tò mò muốn khám phá “*Này người yêu, người yêu tôi ơi, bên kia sông là ánh mắt tôi...*” Nàng đã hát không biết bao nhiêu lần lời ca mệnh mang của người nhà cầm bút ca tài hoa của Đà Lạt, quê nàng. Ngân đã từng đứng lặng nhìn qua cầu sông bên kia đến một vùng cỏ tranh đan lối, một đường đi đôi chân xuống vùng đất thềm thang có núi cao nhấp nhô, có suối reo lấp lánh lòng ấy...

Đã a tay quết những hạt nước mắt đang lăn lẽ tràn ra trên bờ mi. Mắt nhợt nhòa nhìn con thuyền cô đơn bên sông vắng, Ngân nhìn thấy laịi ca môit khung trời xa. Con thuyền nhỏ ngày nào đã a Trí cu a nàng và đông dôi i cu a anh trở về sau những lần hành quân bên kia sông. Như làm sao những lần đứng đợi i chàng trở về trong những chiều nhợt nắng. Giày anh lấm bụi i đất, bô đồ trăn vng đây co may, ba lô còn khoác trên vai. Anh đã ôm chặt lấy nàng. Từng ng nh đã lâu lắm không được c gặp, từng ng nh không được ôm nàng trong vòng tay là sẽ không có c hoi i được ôm nàng thêm nữa.

Vẫn bên bờ sông này, Ngân thì thầm hỏi anh và đã tào mong:

- “Anh i, bên kia sông có những gì anh h? c gì anh đã a em qua sông?”
- “ Bên đó...có suối, có núi, có đôi, có co may, có ít nhà sàn cu a ng i Thng thôi em...”

Lần nào anh cũng tra i chi có v y... và... Ngân vẫn không hết c m có môit lần anh sẽ đã a nàng sang bên ấy..

- “ Anh s cùng em đi, khi tình hình an ninh cho phép nghe em”

, Anh đã h a v i Ngân nh v y đó. Nhưng anh có bao giờ thực hiện được đâu? B i v y, vùng đất la bên kia sông vẫn mãi hoài trong m c cu a Ngân đã o ấy.

Rồi môit ngày sau năm ba y lăm, Ngân là ng i đã a anh qua môit bến sông nhưng không phải i là con sông nhỏ ni thì trăn nghèo cu a nàng mà là môit bến sông ni miền Nam yêu dấu cu a anh. Con sông quê đã a anh ra bi n. Bi n đã a anh vào chuyến ha i hành v t trùng đng ...rồi bi n mang anh đi mãi không về. Đê những năm dài sau đó, chiều chiều như anh, Ngân la i ra bến sông này. La i nhìn qua khoa ng trời cao rô ng bên kia âm thầm khóc.

Tháng ngày lẽ trôi, niềm đau, nỗi buồn g m nhắm tâm hôn... Ngân nỗi b c anh ra đi, bỏ la i xóm nhỏ hiu hắt buồn tênh, bỏ la i con đò xa, dòng sông kỳ ni m... và bỏ la i m c nhìn khoa ng trời thên thang bên sông ... Đê ... sau hai m i năm xa rồi đất me ... Nàng la i trở về ....

Chiều đang dần xuống, dòng sông đỏ qua nh rắng trời. Dãy núi xa xa nhấp nhủi s ng phủ. Ngân th n th đng lên, lần b c qua cầu, b c qua bên kia sông. Ni đây ng i ta đã thành lập môit thành phố mới. Tất cả đã dôi thay. Ngân thì:

- “Trí i. Em đã qua được con sông ngày nào nhưng anh i ... em đã không thấy được khung trời em m c cũ . Có tranh không thấy. Suối vẫn còn đó... Đôi núi vẫn nhấp nhủi nhưng sao em thấy xa lạ quá... b v , la c lổng quá! Phải chăng b i ta i vắng anh? Còn chăng trong em là hình ảnh anh th t oai hùng v i màu áo xanh lấm bụi i trở về sau mỗi hành quân và... bài ca “ Bên kia sông” h n lúc nào hết la i vang trong em, thấm thía, đã tào.

“Này ng i yêu, ng i yêu tôi i, bên kia sông là ánh mặt trời. Này ng i yêu, ng i yêu tôi

hỡi, bên kia đôi cô tranh đàn lồi, bên kia núi, núi cao nhấp nhô...bên kia suối, suối réo la nh lũng... ”

Suối vẫn còn đấy. Đôi núi vẫn nhấp nhô. Dòng sông xa vẫn lặng lẽ trôi... nhưng anh cu xa em đã muôn trùng xa cách!...

FORGET ME NOT DALAT